

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-209/14

**NLB Leasing d.o.o.
împotriva
Republika Slovenija**

(cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče Republike Slovenije)

„Trimitere preliminară — TVA — Directiva 2006/112/CE — Livrare de bunuri sau prestare de servicii — Contract de leasing — Restituirea către finanțator a unui bun imobil care face obiectul unui contract de leasing — Noțiunea «anulare, refuz sau neplată totală sau parțială» — Dreptul finanțatorului la reducerea bazei impozabile — Dublă impozitare — Prestații distincte — Principiul neutralității fiscale”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a doua) din 2 iulie 2015

1. *Armonizarea legislațiilor fiscale — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Operațiuni impozabile — Achiziție a unui bun de capital — Noțiune — Încheiere a unui contract de leasing privind un imobil — Includere — Condiții*

[Directiva 2006/112 a Consiliului, art. 2 alin. (1), art. 14 și art. 24 alin. (1)]

2. *Armonizarea legislațiilor fiscale — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Bază de impozitare — Reducere în cazul anulării, refuzului sau al reducerii de preț — Persoană impozabilă care a încasat efectiv toate plățile în schimbul prestației pe care a furnizat-o sau căreia, fără să fi intervenit rezoluțiunea ori anularea contractului, beneficiarul acestei prestații nu îi mai datorează prețul convenit — Lipsa reducerii*

[Directiva 2006/112 a Consiliului, art. 90 alin. (1)]

3. *Armonizarea legislațiilor fiscale — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Principiul neutralității fiscale — Prestație de leasing care privește bunuri imobile și cesiunea acestor bunuri imobile către un terț față de contractul de leasing — Impozitare distinctă în scopuri de TVA — Admisibilitate — Condiții — Verificare ce incumbă instanței naționale*

[Directiva 2006/112 a Consiliului, art. 1 alin. (2)]

1. Articolul 2 alineatul (1), articolul 14 și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2006/112 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că, în situația în care un contract de leasing privind un imobil prevede fie transferul proprietății în favoarea utilizatorului la scadența acestui contract, fie punerea la dispoziție în favoarea utilizatorului a atributelor esențiale ale proprietății asupra acestui imobil, utilizatorului respectiv transferându-i-se majoritatea avantajelor și a riscurilor inerente dreptului de proprietate asupra imobilului, iar valoarea actualizată a ratelor fiind practic identică cu valoarea de piață a bunului, operațiunea care rezultă dintr-un astfel de contract trebuie să fie asimilată unei operațiuni de achiziție a unui bun de capital.

(a se vedea punctul 32 și dispozitiv 1)

2. Articolul 90 alineatul (1) din Directiva 2006/112 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că nu permite unei persoane impozabile să reducă baza sa de impozitare atunci când aceasta din urmă a încasat efectiv toate plățile în schimbul prestației pe care a furnizat-o sau atunci când, fără să fi intervenit rezoluțiunea ori anularea contractului, cealaltă parte la contract nu mai datorează prețul convenit.

(a se vedea punctul 38 și dispozitiv 2)

3. Principiul neutralității fiscale trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca, pe de o parte, o prestație de leasing care privește bunuri imobile și, pe de altă parte, cesiunea acestor bunuri imobile către un terț (față de contractul de leasing) să facă obiectul unei impozitări distincte în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, în măsura în care aceste operațiuni nu pot fi considerate că formează o prestație unică, aspect care trebuie apreciat de instanța națională.

(a se vedea punctul 44 și dispozitiv 3)